

Nummer 2 - 2025

IPA – Oost-Nederland

INTERNATIONAL
POLICE
ASSOCIATION

IPA
de grootste
politievereniging
van de wereld

Spiegelvijver

Vierdaagse Nijmegen
Internationaal politie evenement

Een werkende vulkaan
Mount Saint Helens

Inhoudsopgave

Activiteitenagenda Oostelijke IPA-districten.....	4
Nieuw districtsbestuur	4
Ga jij Kirsten helpen?.....	5
Lid worden van de IPA	7
Vierdaagse Nijmegen Internationaal politie evenement.....	8
Benoeming tot erelid.....	11

Rubriek Terugblik

District Arnhem e.o.

Stadswandeling Arnhemse binnenstad.....	11
---	----

District Nijmegen e.o.

Lezing D-Day Dodgers	14
IPA speeltuindag, een middag voor jong en oud.....	15

District Oost-Nederland

Excursie Aquadodum, een wonder onder water	17
Fietstocht rond Markelo	19
Vaartocht in de weerribben.....	21

District Twente

Excursie bij fietsenfabriek Gazelle.....	23
Jeu de Boules-middag in Denekamp.....	23
Een schot in de roos, kleiduiven schieten in Rekken	25
Spiegelvijver biedt reflectie op suicide	25

Berichten uit opsporingsland

NAVO-top 2025	28
80 jaar vrijheid werd groots gevierd in Wageningen.....	29
Nieuwe afleveringen podcast Echte Politieverhalen	30
Hoe de brand in Arnhem de stad ook verbond	30
Inhaalslag personeelstekort.....	33

Politieverhalen

Kettinkje.....	35
Kleine gebaren	37

Mijn hobby

Een werkende vulkaan Mount Saint Helens	39
Geen voorrangsregels op kruisingen	45
Voordelen voor IPA leden	47

IPA magazine

Oost-Nederland

Gezamenlijke uitgave van de IPA-districten Twente, Oost-Nederland, Nijmegen e.o. en Arnhem e.o..

Besturen

District Arnhem e.o.

Arno Jansen, voorzitter, webredacteur
Bert ter Haar, secretaris, ledenwerving
Fred Holtes, penningmeester
Bert Veldink, 2e voorzitter, contactsecretaris
Marjo Koehorst, evenementencoördinator
Hans Buitelaar, ledenwerving
Annelies Holtes-Nijemanting, coördinator clubhuis
E: arnhem@ipa-nederland.nl

District Nijmegen e.o.

Brugt Peper, wnd voorzitter, ledensecretaris
Jaap Heerschop, wnd secretaris
Jan Nijburg, penningmeester
E: nijmegen@ipa-nederland.nl

District Oost-Nederland

Jan Willem Brummelkamp, voorzitter
René Joppe, secretaris
Adri van Amelsvoort, penningmeester/ledensecretaris
Aart van Dijk, 2e voorzitter
Joke Overes, 2e secretaris
Kirsten de Jong, ambulant
E: oost-nederland@ipa-nederland.nl

District Twente

Theo Reinerink, voorzitter
Freek van Beesten, secretaris
Hans Olthof, penningmeester/ledensecretaris
Ziad Amro, 2e voorzitter
E: twente@ipa0nederland.nl

Redactie

Redactie district Arnhem e.o.

Bert Veldink
E: red-arnhem@ipa-nederland.nl

Redactie district Nijmegen e.o.

Brugt Peper
E: vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie district Oost-Nederland

Adri van Amelsvoort
Aart van Dijk
Jan Willem Brummelkamp
E: oost-nederland@ipa-nederland.nl

Eindredactie

Adri van Amelsvoort
T: 06-11750626
E: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl

IPA OOST-NEDERLAND

2e JAARGANG, Nummer 2 - 2025

Versijnt 3x per jaar

Uitgever

Clappers @ Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Tel: 0575-473881
info@clappers-vlieger.nl
www.clappers-vlieger.nl

Vormgeving

Fabian Clappers

Coverfoto

Adri van Amelsvoort en Westerhof Art&Design

Copyright

Alles wat is gepubliceerd in deze uitgave, inclusief de advertenties, is beschermd door copyright. Het is derden uitdrukkelijk verboden om zonder toestemming van de uitgever enig materiaal elders op welke wijze dan ook te gebruiken. Advertisenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever. Aan publicaties in ons IPA-blad kunnen geen rechten worden ontleend.

Activiteitenagenda Oostelijke IPA-districten 2025

Hieronder zie je de activiteitenagenda van de vier oostelijke districten. Je kunt aan al die activiteiten meedoen. Nadere informatie over elke activiteit wordt ongeveer drie à vier weken voor de betreffende datum per e-mail aan je gezonden. Ontvang je deze e-mails niet, dan is er geen of een onjuist e-mailadres van je bekend. Geef in dat geval je juiste e-mailadres door aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

Datum	Activiteit Aanmelden via
20 September	Fietstocht omgeving Mander-Duitsland Twente twente@ipa-nederland.nl
4 Oktober	Lezing over veiligheid (skimmen, phishing, pinpasfraude enz.) in Puiflijk Nijmegen e.o. nijmegen@ipa-nederland.nl
13 Oktober	Achtdaagse busreis naar Romantische Strasse Duitsland Oost-Nederland Volgeboek
25 Oktober	Bezoek wijnmuseum en wijnproeven in Arnhem Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com
Oktober	Schieten in Spork (bij Dinxperlo) Verbindungsstelle Borken
2 November	Herfstwandeling in Den Nul Oost-Nederland oost-nederland@ipa-nederland.nl

2 November	Jaarlijkse maaltijd in Wijhe Oost-Nederland oost-nederland@ipa-nederland.nl
8 November	Bingo in Enschede Twente twente@ipa-nederland.nl
15 November	2e inloopavond in Puiflijk Nijmegen e.o. nijmegen@ipa-nederland.nl
27 November	Excursie Team Transport Politie in Amsterdam Oost-Nederland Aanmelden via: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
4 December	Bezoek Kerstmarkt Twente twente@ipa-nederland.nl

Nieuw districtsbestuur

Zoals in vorige IPA-bladen en in de districtsledenvergaderingen is gemeld gaan per 1 januari a.s. de vier oostelijke districtsbesturen over in activiteitencommissies. Voor het nieuwe grote district Oost-Nederland moet dit najaar een interim-bestuur worden gevormd, zodat in de districtsledenvergadering van 2026 het definitieve bestuur kan worden gekozen.

Tot onze grote vreugde heeft Kirsten de Jong van het huidige IPA-district Oost-Nederland zich als bestuurslid beschikbaar gesteld. Zij is zij bereid gevonden om de rol van voorzitter op zich te nemen.

Ga jij Kirsten helpen?

Ieder nog werkend IPA-lid vragen wij uitdrukkelijk om Kirsten bij te staan in een rol als secretaris, penningmeester of ambulant. Je krijgt op deze manier ook buiten je directe werkkring interessante en leuke contacten. Veel tijd zal het je niet gaan kosten. Dit is geen loze kreet: de vergaderfrequentie is erg laag en het meeste uitvoerende werk wordt gedaan door de vier activiteitencommissies. Die commissies leveren ook de redactieleden voor ons IPA-blad.

Taken van het bestuur

Het nieuwe districtsbestuur zal zich gaan bezighouden met het:

- Contact met het landelijk IPA-bestuur.
- Contact leggen en onderhouden met de leidingen van regionale relevante partners zoals de politie-eenheid Oost-Nederland, Politieacademie, Koninklijke Marechaussee, Douane, FIOD en bijzondere opsporingsdiensten.
- Invulling geven aan internationale contacten (de I van de IPA).
- Faciliteren van de activiteitencommissies Twente, Gelderland-Zuid, Gelderland-Midden en Noord-Oost-Gelderland/IJsselland.

Heb je interesse of wil je meer informatie? Neem dan contact op met de redactie: tel. 06-11750626, e-mail pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl.

Kirsten de Jong

Mijn naam is Kirsten, ik ben 41 jaar en sinds 2023 lid van de IPA. Samen met mijn partner José woon ik in Deurningen. In mijn vrije tijd reis ik graag en ben ik regelmatig op de tennisbaan of padelbaan te vinden.

Oorspronkelijk heb ik een bedrijfskundige achtergrond en ben ik mijn carrière begonnen in het bankwezen. Daar heb ik verschillende rollen gehad, waarvan de laatste als accountmanager Private Banking bij de Rabobank. Elf jaar geleden maakte ik de overstap naar de politie, waar ik begon als Finec-analist. In de jaren daarna heb ik ervaring opgedaan binnen diverse onderzoeksteams, zoals TGO en Ondermijning, waar ik als analist werkte. De afgelopen zes

jaar heb ik mij verder ontwikkeld als leidinggevende.

Op dit moment doorloop ik een MD-traject voor teamchef en ben ik net klaar met mijn master Tactisch Leidinggeven die ik volgde op de Politieacademie. Mijn thesis onderzoek richtte zich op de invloed van cultuur en leiderschap in internationale samenwerking, een onderwerp dat me enorm boeit.

Mijn eerste echte kennismaking met IPA was tijdens het eerste She is IPA-seminar in Gimborn. Dit evenement bood me niet alleen een waardevol netwerk, maar gaf ook inzicht in de mogelijkheden en meerwaarde van de IPA: internationaal kennis en ervaring uitwisselen, vriendschappen opbouwen en deelnemen aan internationale uitwisselingen en seminars.

Dit jaar was ik als spreker aanwezig bij de tweede editie van het seminar in april, waar ik een presentatie gaf over technologische ontwikkelingen zoals AI en ChatGPT, en hoe deze innovaties de politieorganisatie beïnvloeden, van nieuwe mogelijkheden tot de uitdagingen die dit met zich meebrengt.

Door mijn positieve ervaringen met de IPA en de interessante en leuke gesprekken met het huidige bestuur, heb ik besloten dat ik me graag actief wil inzetten voor IPA Oost-Nederland in een bestuursfunctie. Ik kijk ernaar uit om mijn ervaring en enthousiasme in te zetten om samen met jullie de vereniging verder te laten groeien en versterken. Ik hoop jullie snel te ontmoeten.

Lid worden van de IPA

Wil je lid worden van onze vereniging, dan kun je dit het beste doen door je in te schrijven via de QR-code op de afgebeelde poster of via www.ipa-nederland.nl/inschrijfformulier.

De contributie is € 32.50 per jaar. Je krijgt een legitimatiebewijs, twee patches en een autovignet die je op de voorruit van je auto of camper kunt plakken.

Het lidmaatschap loopt automatisch door tot het einde van het volgende verenigingsjaar. De opzegtermijn is één maand. Het moet schriftelijk gebeuren en kan via een e-mailbericht aan de (leden)secretaris van je district of aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

De Statuten, het Huishoudelijk Reglement en het Privacy Reglement vind je op www.ipa-nederland.nl in het menu 'lid worden'. Voor vragen over de privacy kun je een bericht sturen aan privacy@ipa-nederland.nl.

Wil je een presentatie laten verzorgen op je werkplek, opleiding, bespreking, teambuilding enzovoort, neem dan contact op met ledenwerving@ipa-nederland.nl.

Politie

KMar

Douane

Douane
Ministerie van Financiën

Handhaving
& toezicht

NVWA

FIOD

FIOD
Belastingdienst

Openbaar
Ministerie

Vierdaagse Nijmegen: internationaal politie evenement

Veel politiecollega's uit tal van landen namen afgelopen juli weer deel aan de Nijmeegse vierdaagse. Zaterdag 19 juli nam politiedistrict Gelderland-Zuid formeel afscheid van deze politielopers. De afscheidsreceptie vond plaats in het districts bureau in Nijmegen.

IPA NEDERLAND

International Police Association

**Meld je aan
bij de grootste
politievereniging
ter wereld!**

**Opleidingen, trainingen en
uitwisselingen met collega's
van over de hele wereld!**

www.ipa-nederland.nl

Benoeming tot erelid

Het IPA-district Oost-Nederland telde tot dit jaar al twee ereleden: Evert van Luik uit Apeldoorn en Ton Rutting uit Vorden. Tijdens de Algemene Ledenvergadering van IPA-Nederland in april werd onze voorzitter Jan-Willem Brummelkamp tot zijn grote verrassing tot erelid benoemd. Over het algemeen weet hij zijn mondje wel te roeren, maar dat was deze keer wel even anders.

Jan Willem verdiende deze bijzondere titel aan het zich vele jaren buitengewoon inzetten voor IPA-Nederland. Hij was van grote waarde voor de vereniging. Sinds 1997 was hij onafgebroken een leidende, optimistische, verbindende en stimulerende voorzitter van district de Graafschap en na samenvoegingen met de districten Apeldoorn en Zwolle

van het district Oost-Nederland. Daarnaast maakte hij vele jaren deel uit van de redactie van ons districtsblad. Bij de huidige samenvoegingen met de districten Nijmegen, Arnhem en Twente tot een groot IPA-district Oost-Nederland liet hij zich ook niet onbetuigd en maakte deel uit van de werkgroep die de samenvoeging voorbereidde.

Op nationaal niveau was Jan-Willem ruim vijftien jaar actief als lid en secretaris van de Algemene Advies Commissie (ACC) van IPA-Nederland. In zijn zittingsperiode verkeerde de IPA menigmaal in woelig vaarwater en moest de AAC het landelijk bestuur bijstaan. Kortom... Jan-Willem verdiende het erelidmaatschap dubbel en dwars.

Jan Willem Brummelkamp (links) en Landelijk voorzitter Willem Schewe (rechts).

Rubriek terugblik

District **Arnhem**

Stadswandeling

Arnhemse binnenstad

Het was een mooie dag, zondag 13 april, om de binnenstad van Arnhem te bekijken. Een groot aantal deelnemers kwam samen in de Walburgiskerk, vlak bij het bureau van politie in de Beekstraat. De startplek van de stadswandeling was al bijzonder. Deze 700 jaar oude Walburgiskerk is, zoals zovele kerken, ook uit de kerkdienst onttrokken, maar heeft een unieke invulling gekregen. Er kan zelfs overnacht worden in de twee kerktorens, waar zes luxueuze 'short stay' appartementen zijn ingericht.

De Walburgiskerk is de oudste kerk van Arnhem. De kerk heeft een woelige geschiedenis achter de rug, maar vervult nu een centrale plek in het uitgaansleven van Arnhem. Ook het daarin gevestigde restaurant Sama Sama is uniek in zijn soort. Hier dronken we eerst een kopje thee of koffie en kon de groep even bijkletsen. Onder leiding van drie gidsen van Gilde Stadswandeling Arnhem gingen we op pad. Bij gids en oud collega Kees, sloten al snel diegene aan die ook oudgedienden waren van de gemeentepolitie Arnhem. Tijdens de wandeling kwamen daardoor heerlijke verhalen boven water als er locaties werden gepasseerd die niet alleen vanuit de oudheid belangrijk waren maar ook vanuit politieverhalen. De omgeving van de Walburgiskerk was in WO II het centrum van de gevechten rondom de Rijnbrug, de huidige John Frostbrug.

Oud en nieuw naast elkaar, zoals het gemeentehuis van Arnhem met haar mooie fontein, met aan de ene kant de Walburgiskerk en aan de andere zijde de Grote- of Eusebiuskerk met de glazen balkons van waaruit je een spectaculair uitzicht hebt over Arnhem. Helaas voor ons ontbrak de tijd helemaal naar boven te gaan met de lift. Wel mochten wij als groep het praalgraf van Karel van Gelre van dichtbij bekijken en rondwandelen over de plek waar voorheen het altaar stond. Een indrukwekkende plek.

Detail van een van de vele aapjes aan de gevel.

Het interieur is nog geheel zoals het al decennia lang is, dus ook uit de tijd van de bekende 'linkse rakkers' die hier hun stamkroeg hadden.

Lopend langs de plaats waar vroeger het oude politiebureau in de Bovenbeekstraat stond, over het Land van de Markt met zijn mooie gevels naar de Beekstraat, lopend over de voormalige loop van de Jansbeek, die bij het huidige politiebureau weer boven de grond stroomt, komen we weer terug bij ons beginpunt.

Via de kleine straatjes, bekend als de 'zeven straatjes Arnhem', liepen we langs historisch belangrijke gebouwen met mooie geveltjes, een koninklijk uithangbord bij slagerij Evers, een van de nog weinig aanwezige ambachtelijke slagerijen in de binnenstad, naar het Eiland met het standbeeldje 'de oude vermoeide man'. De Vissteeg met de woning van misschien wel de eerste drugsverslaafde van Arnhem en de Wielakkerstraat met de beruchte kroeg leverden de nodige spannende politie anekdotes op! De winkelstraat passeerden we, waar Kees ons wees op de mooie gevels in de winkelstraat. Dus kijk ook naar boven als je in een winkelstraat loopt en niet alleen in de etalages op de begane grond.

Op het Jansplein was weer voldoende te vertellen over de koepelkerk, met zijn zitplaatsen tot hoog in de koepel, waar je alleen met gekromde rug kunt zitten. De vele horecazaken met hun politieverhalen. Het statige pand waar vroeger het postkantoor was gevestigd. Het gebouw is een Rijksmonument, gebouwd in 1888-1889 en kreeg in de volksmond de bijnaam 'De Apenrots'. Deze naam had ze te danken aan de vele ornamenten die aan de eerste verdieping zijn aangebracht.

De grote brand in de binnenstad van Arnhem die afgelopen 6 maart een deel van de historische binnenstad verwoestte kwam in zicht. Alleen al de verbrande gevel aan de zijde van de Jansstraat maakte grote indruk.

Kees nam ons hierna nog even mee naar en in het oudste café van Arnhem, Café De Wacht aan de Bovenbeekstraat. Mooie verhalen over het ontstaan van de naam door het bezoek van de soldaten van de Gele Ridders, die hun kazerne hadden om de hoek, altijd na hun wachtdienst in het kroegje hun drankje dronken, tot aan de officier aan toe, die zijn paard aan de buitenzijde 'parkeerde' en door het open raam het dier goed in de gaten kon houden.

In de Walburgiskerk werden de ervaringen van de verschillende gidsen uitgewisseld en sloten we af met een drankje. Enkelen maakten hierna nog gebruik van de mogelijkheid te genieten van een heerlijk Indisch buffet in restaurant Sama Sama. Het was een mooie middag met nog voldoende niet bezochte plekken om nog eens op herhaling te gaan.

Postkantoor uit 1888.

Lezing D-Day Dodgers

 Brugt Peper

Op zaterdagmiddag 12 april kregen we een lezing over D-Day Dodgers. Ongeveer 25 deelnemers, IPA leden, vrienden en een aantal veteranen uit de gemeente Druten, kregen een geweldig mooi en interessant stukje geschiedenis te horen.

IPA-Nijmegen collega Jimmy Hilgens en zijn vriend Tjarco Schuurman zijn al jaren bezig om gesneuvelde soldaten weer een gezicht te geven. Wat begonnen is als een hobby is uitgegroeid naar de D-Day Dodgers Foundation. Zij zoeken aan de hand van foto's en verhalen naar gesneuvelde soldaten om deze een gezicht te geven en terug te brengen bij hun familie. Een bijzondere lezing over de Tweede Wereldoorlog die begon op het zuidelijke puntje van Sicilië en eindigde in het koude maar bevrijde Nederland. Tijdens de lezing kwamen ook persoonlijke verhalen van de soldaten en hun families aan de orde.

Jimmy en Tjarco hebben ons een hele bijzondere ervaring laten zien over een stukje van de Tweede Wereldoorlog

wat in Nederland erg onbekend en onderbelicht is geweest. Ook hun project 'Faces of Agira' (de gezichten van Agira) kwam aan bod en wat dit heeft betekend voor de familieleden die bij de 80-jarige herdenking van Operatie Husky op Sicilië aanwezig waren.

Verder kwam er een zeer persoonlijk verhaal aan bod van een Nederlander in Canadese dienst, de grootvader van Tjarco. Tijdens de pauze was er tijd voor een drankje. Ook om naar een deel van de verzameling van Jimmy en Tjarco te kijken die ze hadden meegebracht. Na afloop was er gelegenheid om vragen te stellen en persoonlijke verhalen uit te wisselen.

Vergeeten strijders: het verhaal van de d-day dodgers

(bron Wikipedia en open bronnen).

Een stukje geschiedenis

Ze werden maar al te vaak over het hoofd gezien, maar ze speelden een belangrijke rol bij het behalen van de overwinning in de Tweede Wereldoorlog. Dit is het verhaal van de D-Day Dodgers en de Italiaanse campagne. Ze zijn de geallieerden die de landing in Normandië op 6 juni 1944 hebben gemist. Maar als je dacht dat ze hun dienstplicht ontweken, dan heb je het mis. In plaats daarvan vochten ze in Italië, in enkele van de zwaarste gevechten op het Europese toneel van de Tweede Wereldoorlog.

Waarom kregen de d-day dodgers deze naam?

Hoewel de naam misschien een belediging lijkt, is het eigenlijk een staaltje klassieke Britse soldaten-ironie. De naam is afkomstig van soldaten van het Britse Achtste Leger, die een ondoordachte opmerking van Conservatief parlamentslid Nancy Astor (Lady Astor) omvormden tot een brutaal liedje, op de melodie van soldatenfavoriet Lili Marlene.

D-day dodgers liedteksten

"Wij zijn de D-Day Dodgers hier in Italië."

Hij drinkt de hele tijd wijn, hij is altijd in voor een feestje.

*We zijn niet met Eisenhower geland
Ze denken dus dat we slechts een douche zijn.*

Want wij zijn de D-Day Dodgers hier in Italië."

Hoewel je de klassieke, brutale maar zelf spottende humor van Britse en Commonwealth-soldaten in de melodie kunt voelen, was de D-Day Dodgers-ervaring allesbehalve makkelijk. Het laatste couplet van het nummer raakt je recht in het hart: Als je door de modder en de regen om je heen naar de bergen kijkt.

“Je zult kruisen vinden die geen naam dragen.

Hartzeer, moeite en lijden zijn verdwenen.

De jongens onder hen slapen verder. Zij waren de D-Dodgers die in Italië blijven.”

Heel veel slachtoffers

Italië was een taaie, oude buik – niet de ‘zachte onderbuik’ van Europa die sommige militaire planners ervan verwachtten. De geallieerden zouden tijdens de Italiaanse campagne ongeveer 311.000 slachtoffers lijden. Daarvan zouden er 123.000 alleen al afkomstig zijn van het multinationale Britse 8e Leger. De mannen die de D-Day Dodgers zouden worden, kwamen vanuit de hele wereld, waaronder Britten, Canadezen, Nieuw-Zeelanders, Indiërs, Australiërs, Zuid-Afrikanen en Nepalese Gurkha's. Ze vochten samen met Poolse en Vrije Franse divisies, maar ook met Italiaanse royalisten en zelfs Braziliaanse eenheden.

Operatie Husky

De D-Day voor Italië, zo zou je het kunnen noemen. Bijna een jaar vóór D-Day in Normandië begon in de nacht van 9 op 10 juli 1943 Operatie Husky. Dat was de codenaam voor de invasie van Sicilië door de Geallieerden, vooral Britten en Amerikanen. Het was een enorme operatie: de grootste invasie vanuit zee tot dan toe, mede mogelijk gemaakt door een van de beroemdste vormen van militaire misleiding uit de geschiedenis. Wij zullen bij de term ‘husky’ eerder aan een hond denken, maar dit was een sleutelmoment in de Tweede Wereldoorlog: de eerste invasie van het grondgebied van een van de drie As-mogendheden (Duitsland, Japan en Italië). Als je kijkt naar de breedte van het kustgebied dat werd aangevallen en het aantal soldaten dat op één dag aan land werd gezet, is het volgens militaire historici de grootste amfibie-operatie uit heel de oorlog – al was D-Day (operatie Overlord) qua totaal

aantal manschappen een grotere amfibische invasie.

Afzetting Mussolini

Het was ook het begin van het einde voor het fascistische regime van Benito Mussolini, dat al militair was verzwakt door nederlagen in onder andere Noord-Afrika. Ruim twee weken later werd Mussolini afgezet. De nieuwe leiders begonnen in het geheim onderhandelingen, die begin september 1943 leidden tot de overgave van Italië. Maar daarmee waren de Duitsers van bondgenoten tot bezetters geworden. Het zou nog bijna twee jaar duren voordat in heel Italië de oorlog voorbij was. Maar deze aanval op wat Churchill ‘de zachte onderbuik van Europa’ had genoemd, dwong de Duitsers eenheden van elders te verplaatsen om verdedigingslijnen in Italië te kunnen opwerpen.

District Nijmegen

Rubriek terugblik

IPA Speeltuindag: een middag voor jong en oud

 Rijeandrow Busby

 Brugt Peper

Begin juni heb ik samen met mijn vrouw en onze twee kinderen deelgenomen aan de door IPA-Nijmegen georganiseerde speeltuindag. Het weer zat goed mee en dat maakte de sfeer meteen al prettig en ontspannen. Voor de kinderen was er genoeg te doen: ze kregen muntjes om op elektrische voertuigen te rijden en konden naar hartenlust spelen en ontdekken. Ook aan de inwendige mens was gedacht: frietjes, snacks, koekjes en drinken stonden klaar voor iedereen.

Voor de volwassenen die dat wilden, ontstonden er mooie gesprekken over het werk, IPA-gerelateerde uitjes en persoonlijke ervaringen. Het was leuk om zo verhalen uit te wisselen in een informele setting. Kortom: het was

een gezellige en goed georganiseerde middag. Wat ons betreft zeker vatbaar voor herhaling.

Volgende keer ook mee?

Houd de activiteiten van IPA-Nijmegen in de gaten en sluit aan! Of je nu met je gezin komt of solo, het is een laagdrempelige manier om collega's te ontmoeten, ervaringen te delen en samen te genieten van een leuke dag.

Excursie Aquadomum: een wonder onder water

 Ziad Amro

Het Aquadomum

Soms krijg je een mailtje waarvan je denkt: "Nooit van gehoord!" Zo verging het ons ook toen Adri ons wees op het Aquadomum in Zelhem. We dachten eerst nog even dat het aan ons lag, maar nee, dit bijzondere onderwaterhuis is echt een verborgen parel. En onzichtbaar op Google Maps, dus je moet het maar net weten!

De ontvangst

Rond twee uur kwamen we aan en werden meteen betoverd door de omgeving. Een groene oase, midden op de droogste plek van Nederland. Onze groep was met 32 personen wat groot, dus we werden gesplitst in twee groepen. De ene helft ging mee met Henk Wolbrink, de bedenker, bouwer én architect van Aquadomum, en de andere groep met zijn vrouw Maria

Uitleg over het ontwerp

Henk is een man met een missie en een droom die hij helemaal zelf tot leven heeft gebracht. Alles wat je ziet, komt uit zijn handen: van het ontwerp tot het hout (uit eigen bos), tot zelfs het interieur. Hij bouwde het huis niet alleen energieneutraal, maar ook grotendeels ondergronds en zonder het landschap aan te tasten. En dat voel je. Of juist niet, je merkt niet dat je onder de grond zit. Vanuit de woonkamer kijk je letterlijk onder water, door de ramen op bodemniveau. Je ziet vissen voorbij zwemmen alsof je in een aquarium leeft.

Uitleg over de bouw

De techniek achter Aquadomum is bijna magisch. De temperatuur in huis blijft nagenoeg constant: 18 graden in de winter, 21 graden in de zomer, zonder traditionele verwarming of airco. Hoe dat kan? Door slim gebruik van natuurlijke warmteopslag in de grond, warmtepompen, zonnepanelen én een goed doordachte ventilatie. In de zomer stroomt lucht via buizen door het koele vijverwater, en in de winter wordt diezelfde lucht voorverwarmd met opgeslagen zomerwarmte.

Een steur zwemt langs het dressoir

En dan de vijver... zo schoon en helder. Die blijft zomer én winter op hetzelfde peil. Hoe? Onder het huis zit een pomp, drie meter diep, die slim inspeelt op het waterniveau: bij droogte pompt hij

water omhoog, bij teveel regen laat hij het netjes weer in de grond zakken. Het fonteintje op het dak is daar het zichtbare puntje van een technisch hoogstandje.

De boomhut met twee bedden, keukentje en wc

We liepen buiten langs een soort boomhut, die helemaal is gebouwd van bomen uit het bos. De bomen zijn letterlijk verwerkt in de constructie: je ziet ze als palen en pilaren terug in het bouwwerk. Stoer én duurzaam.

Een van de 'gazonmaaiers'

Aquadomum is méér dan alleen een huis. Het is een plek voor educatie, inspiratie, vergaderingen, overnachtingen, en vooral: een plek die laat zien wat er wél mogelijk is. Geen horizonvervuiling, geen energieverspilling, maar een harmonieus samenspel tussen mens, natuur en techniek.

Henk zei het treffend: "Alles wat je hier ziet, dat ben ik." En dat voel je. Dit is geen standaard huis. Dit is een levend kunstwerk, onder én boven water.

We sloten de middag af met koffie en thee in de gezellige woonkamer, met een heerlijk stuk kruidige koek

erbij. Een perfecte afsluiting van een inspirerende dag.

Rubriek terugblik

District Oost-Nederland

Fietstocht rond Markelo

 Adri van Amelsvoort

Op zondagmiddag 29 juni deden er twintig deelnemers mee aan de fietstocht rond Markelo die was georganiseerd door IPA-district Oost-Nederland. Vanaf vakantiepark Hessenheem nabij Markelo vertrokken we voor de 36 kilometer lange route. Het was prima fietsweer. De thermometer tikte weliswaar 28 graden Celsius aan, maar door een licht briesje en voldoende drinkpauzes was het heel goed te doen.

Na een heuvelachtig stuk door landbouwgebied kwamen we terecht in het eldorado van natuurliefhebbers: De Borkeld. Er loopt een kilometers lang fietspad door: soms fiets je langs uitgestrekte heidevelden waar de wind vrij spel heeft, dan weer duik je een schaduwrijk bos in. Bij een heuvelkje hielden we een drinkpauze en konden we bijkletsen met uitzicht over een uitgestrekt heideveld met in de verte een enorme waterplas. Daarna dieper de Borkeld in.

Plotseling werden we geconfronteerd met een kudde koeien met kalveren die in de schaduw van enkele bomen het fietspad totaal blokkeerden. Dappere oud RP-collega's maakten de weg vrij, maar voor menigeen was het toch een beetje een angstige passage.

Vanuit de Borkeld reden we naar het dorp Markelo en vandaar door het prachtige glooiend landschap naar de oevers van de Schipbeek. Daar wachtte ons weer een drinkpauze. Toen het vochtgehalte weer op peil was reden we achter elkaar langs de Schipbeek in de richting van Diepenheim. Het water van de Schipbeek glinsterde in de zon en de oevers waren begroeid met wuivend riet en kleurrijke bloemen. Op enkele plekken zagen we van grote veldkeien gemaakte dammen waar het water overheen kabbelde. Langs de beek fietste het heerlijk: het pad was vlak en de lucht was vol frisse geuren.

Na het Twentekanaal te hebben overgestoken kwamen we bij een uitspanning waar een drink- en plaspauze was gepland. Helaas konden we daar wegens de grote drukte met de hele groep niet terecht (we mochten wel gebruik maken van hun toilet). Daarom fietsen we maar door naar Diepenheim, dat bekend staat als een schilderachtig dorp met zijn kastelen, landgoederen en kunstzinnige karakter. Op een van de terrasjes in het centrum waren we wel van harte welkom. Er kwam daardoor wel een paar kilometers boven de oorspronkelijke route.

Na de pauze hervatten we de tocht en reden we via Stokkum terug naar ons startpunt bij Markelo. Hier fietsten we door een heel andere omgeving. De route ging door het Twentse coulisselandschap met zacht glooiende wegen, boomgaarden, uitgestrekte velden vol kleur, heggen en boerderijen met mooie erven en typisch Twentse houten schuren. Kortom, aan afwisseling geen gebrek. Alle deelnemers genoten enorm van deze prachtige fietstocht.

Bij restaurant Buuf & Buur wachtte het personeel ons op met gedekte tafels onder een grote parasol. Daar kregen we van de IPA een eenvoudig tweegangen menu aangeboden. Een fijne afsluiting na een heerlijke middag.

District **Oost-Nederland**

Vaartocht in de Weerribben

 Loes, Flip en Aart

Op woensdagmiddag 7 mei stond er een kanotocht in natuurgebied de Weerribben op het programma. Door slechts tien personen werd van dit aanbod gebruik gemaakt. De mogelijkheden om de Weerribben gedurende ruim twee uur te verkennen waren per kajak, kano of fluisterboot. Niemand nam de uitdaging van een kano- of kajaktocht aan en werd er dus eensgezind gekozen voor een vaartocht per fluisterboot. Onder gunstige weersomstandigheden kozen de boten IPA-1 en IPA-2 het ruime sop. Op de routekaarten die we meekregen bepaalden we de te varen route.

Tussen de rietkragen en bosschages was er nauwelijks wind en was het goed toeven op het water. Het was erg mooi, genieten van de stilte in deze fantastische omgeving. Wat minstens zo belangrijk was dat we ook fijne gesprekken konden voeren. Regelmatig werd de stilte doorbroken door gelach. Halverwege legden we even aan en werden we getrakteerd op een oorlam-non-alcoholica. Na deze onderbreking gingen we weer scheep en zetten we met de zon in de rug de tocht voort. Weer aangekomen in de thuishaven werd deze geslaagde IPA-vaartocht met een gezellige nazit afgesloten.

Rubriek terugblik

Excursie bij fietsenfabriek Gazelle

 Ziad Amro

IPA-district Twente organiseerde op 28 maart een geslaagde excursie naar de Gazellefabriek in Dieren. Met een uitstekende opkomst en prachtig weer was het een dag om niet snel te vergeten.

Om 12:30 uur werden we hartelijk ontvangen bij de fabriek. De excursie begon met een interessante film over

de rijke geschiedenis van Gazelle en de indrukwekkende ontwikkeling tot marktleider op het gebied van elektrische fietsen. We kregen een goed beeld van de innovaties en het brede aanbod aan modellen voor elke fietsliefhebber.

Na deze informatieve start volgde een rondleiding, waarbij de groep de productielijnen en technologische hoogstandjes van Gazelle van dichtbij kon bekijken. Het was fascinerend om te zien hoe vakmanschap en

moderne technieken samenkomen in de fabricage van deze populaire fietsen. Rond 14:30 uur vertrok de groep naar een sfeervol parkcafé, waar we konden genieten van koffie met gebak. Met het mooie weer konden we heerlijk buiten in de zon zitten en gezellig napraten over de indrukwekkende indrukken van de dag. We kijken dan ook terug op een leerzame en gezellige middag.

Jeu de boules-middag in Denekamp

 Theo Reinerink

Zaterdag 5 juli was het weer zover: de jaarlijkse jeu de boules-middag van IPA-district Twente! Dit keer waren we opnieuw welkom op de mooie banen van de Jeu de Boules Vereniging in Denekamp. De opkomst was mooi: zeventien fanatieke, maar vooral gezellige deelnemers. Onder het genot van een lekker bakkie koffie met krentenwegge bij aankomst, kwamen we al meteen in de juiste sfeer. Het weer zat gelukkig mee, wat zorgde voor een extra ontspannen middag.

Er werd fanatiek gespeeld, ook al viel er geen officiële prijs te winnen. De echte winst zat 'm in de gezelligheid, het samenzijn en het plezier dat we

met elkaar hadden. Tussendoor en na afloop waren er volop lekkere hapjes en drankjes, verzorgd door Lies, onze dank daarvoor! Kortom: een topmiddag met een fijne mix van sportiviteit, gezelligheid en goed gezelschap. Absoluut voor herhaling vatbaar!

Een schot in de roos:

 Theo Reinerink

Zaterdag 5 april was het weer zo ver: een sportieve, gezellige en bovenal geslaagde dag voor IPA-district Twente. Op de prachtige locatie van kleiduivenschietvereniging Grensland Haaksbergen, aan de Brokersweg in Rekken, kwamen veertien enthousiaste leden samen voor een ochtend kleiduivenschieten. En met het zonnetje hoog aan de hemel kon de dag niet beter beginnen.

Voor een aantal deelnemers was het de eerste kennismaking met deze uitdagende sport. Onder begeleiding van twee ervaren instructeurs werden de beginselen uitgelegd van veiligheid op de baan tot de juiste schiethouding, ademhaling en techniek. Daarna was het tijd voor actie. Elke deelnemer kreeg 25 patronen en kon zich uitleven op vier verschillende parcours, waarbij ook nog een gedeelde baan werd geschoten.

Wat is kleiduivenschieten eigenlijk?

Kleiduivenschieten is een schietsport waarbij men met een hagelgeweer schiet op kleischijven - ook wel 'duiven' genoemd - die met hoge snelheid worden gelanceerd. Deze schijven simuleren het vluchtgedrag van echte vogels en worden in verschillende

richtingen en hoogtes afgeschoten. Het vergt concentratie, reactievermogen en precisie. Maar vooral veel plezier.

En plezier was er volop. De deelnemers waren fanatiek en de sfeer was ontspannen en sportief. De resultaten mochten er zijn. Twan Olde Kalter bleek het scherpst van allemaal en behaalde met 25 treffers een verdiende eerste plaats. Op de tweede plaats eindigden maar liefst vier schutters met elk 21 treffers - een teken van het hoge niveau - en de spannende competitie. Na afloop werd er nagepraat onder het genot van een heerlijke gehaktbal, waarbij de ervaring unaniem werd omschreven als 'voor herhaling vatbaar.'

Zowel de ervaren schutters als de nieuwkomers gingen naar huis met een grote glimlach, en wellicht ook met een nieuwe hobby. We kijken terug op een zeer geslaagde activiteit. Het is mooi om te zien hoe sport, kameraadschap en plezier elkaar versterken binnen onze vereniging. Wie weet zien we elkaar volgend jaar weer terug op de baan.

Spiegelvijver biedt reflectie op suicide

De Spiegelvijver bij de Politieacademie in Apeldoorn is een herdenkingsplek voor collega's die door suicide zijn overleden. Het voorziet in een behoefte van nabestaanden, bij wie een uitgebreide verkenning werd gedaan. 'Hopelijk wordt de stilte op suicide verder doorbroken', stelt collega Mascha van Yperen. Zij werd in de loop der jaren geconfronteerd met vijf suicides.

In haar tijd als leidinggevende bij OBT Amsterdam ontvielen Mascha vier studenten en één IBT-docent als gevolg van suicide. De impact op het team was elke keer groot. Toch heeft vooral de dood van IBT-docent Gerard iedereen diep geraakt. "Als zoiets gebeurt, gaan je gedachten logischerwijze eerst uit naar de directe collega's, naar zorg voor hen, maar Gerard werkte al meer dan dertig jaar en had een groot netwerk, kende iedereen. Hij was notabene zelf

een vertrouwenspersoon. Iemand bij wie je met jouw zorgen terecht kon. En dat juist hij..."

Wat volgens Mascha heeft geholpen was zijn afscheidsbrief, gericht aan zijn gezin en enkele naaste collega's. Het legde uit waarom bepaalde zaken uiteindelijk tot zijn beslissing leidden. "Ik heb de brief met nabestaanden gelezen - ze vonden dat heel fijn - en met enkele collega's. Het heeft mij

geholpen. Ik zal suicide nooit helemaal begrijpen, maar inmiddels wel de complexiteit die erachter schuilgaat. Je ziet van iemand ook maar één puzzelstukje. Als je met anderen praat, komen die puzzelstukjes samen en wordt het beeld duidelijker.

Mascha deed mede op aanraden van Geertje Spijkerman – verantwoordelijk voor suicidepreventie binnen de politie en een van de initiatiefnemers van de gedenkplaats – de preventietraining suicide, samen met het team. Zij kreeg er meer inzicht in ‘triggers’, in wat mensen drijft. “Toch weet je nooit goed wat er in iemands rugzakje zit”, beseft Mascha. “Je leert door de training ook directe vragen te stellen. Praat er niet omheen, dat het zo erg is en o wat zielig. Wees eerlijk en duidelijk. Vraag of hij of zij zelfdoding overweegt. Klinkt vreemd, maar die persoon voelt zich dan erkend. Het geeft ook een opening om te praten over wat hem of haar ten diepste bezighoudt, wat kan helpen het te voorkomen. De preventietraining gaf mij rust.”

Rust kenmerkt ook De Spiegelvijver, dat op het terrein van de Politieacademie in een groene omgeving ligt. Een fysieke plek om samen te komen, te herdenken, herinneringen op te halen en in het verlies te delen. Maar die ook bijdraagt aan het bespreekbaar maken van suicide binnen onze organisatie en zo aan preventie.

De herdenkingsplek is een initiatief van nabestaanden, dat werd omarmd door

de korpsleiding en waar gezamenlijk invulling aan is gegeven.

Bij de vijver staat een informatiezuil waarin kiezels en watervaste stiften liggen. Op de kiezels kunnen nabestaanden iets schrijven over degene die door suicide is overleden. Deze kiezel kun je dan in de vijver leggen. Korpschef Janny Knol ziet De Spiegelvijver als een plek om pijn, verdriet, boosheid, maar ook trots te delen. Janny: “Ik hoop dat dit monument ons allemaal een plek biedt om onze

geliefde of collega te gedenken. We kunnen de pijn niet wegnemen, je komt er ook niet overheen; als een hindernis die je moet overwinnen en dan kunt achterlaten. We kunnen wel helpen om dat verdriet iets dragelijker te maken. En hoelang het ook geleden is, laten we hier onze verhalen blijven delen.”

Mascha brengt zeker een bezoek. Ze hoopt dat De Spiegelvijver een fijne plek wordt, zoals de Tuin van Bezinning in Warnsveld. “Als ik er ben, zal ik mijn collega's gedenken. Maar ik kom er niet enkel om te rouwen. Het gaat mij om het hele verhaal, om vooral de mooie momenten die we beleefden, niet enkel die laatste pagina...”

Steun

Wil je na het lezen van dit artikel met iemand praten? Binnen de politie kun je met je leidinggevende praten of met de eenheidspsycholoog, bedrijfsmaatschappelijk werker of geestelijk verzorger, bedrijfsarts van Team Veilig en Gezond Werken in jouw eenheid. Je kunt ook anoniem bellen met 113 of 0800-0113 of anoniem chatten via 113.nl.

De Spiegelvijver
“Het spiegelt hier herinneringen”

Welkom bij De Spiegelvijver, een herdenkingsplek ter nagedachtenis aan politiemensen die door suicide zijn overleden. Een plek voor zowel naasten als collega's, om te herdenken, samen te komen en in het verlies te delen. Deze plek is een vorm van erkenning voor wat deze overleden collega's hebben betekend, voor de politieorganisatie en de samenleving als geheel. En voor de leegte die zij achterlaten. Hiermee wordt hopelijk ook bijgedragen aan het doorbreken van het taboe dat nog op suicide rust, zowel in het bespreekbaar maken van eventuele suicidegedachten als het praten over de impact van een suicide.

In elke informatiezuil liggen stenen en stiften. Voel je vrij om ter nagedachtenis aan een naaste of collega een steen te pakken, te beschrijven en in het water te gooien. Zo mag ook jouw herinnering hier spiegelen.

spiegelvijver@politie.nl

NAVO-top 2025

Bron: Politie.nl

De NAVO-top in juni was de grootste logistieke en veiligheidsoperatie in Nederland ooit gehouden en is nagenoeg vlekkeloos verlopen. De politie zorgde samen met veiligheidspartners dat de top voor iedereen veilig en ongestoord is verlopen. Dit was deels gewoon politiewerk, maar ook een unieke gebeurtenis, zowel qua inhoud en omvang, als inzet. Hieronder een overzicht van de inzet tijdens de top vanuit verschillende eenheden en expertises van de politie.

19 juni - Politie Nederland

Uitvoering NAVO-top gaat van start voor de politie. Vanaf donderdag 19 juni is onder meer het gebied rondom het World Forum in Den Haag afgesloten en zijn talloze andere veiligheidsmaatregelen van kracht. Een speciaal moment: na anderhalf jaar van intensieve voorbereiding, gaat nu de uitvoeringsfase in. De algehele leiding is in handen van hoofdcommissaris Willem Woelders, commandant van het nationaal crisisteam van de politie.

20 juni - Eenheid Den Haag

Minister van Justitie en Veiligheid David van Weel bracht vrijdagmiddag 20 juni een bezoek aan de organisatie. Daar woonde hij eerst de reguliere briefing bij van de Staf Grootschalig Bijzonder Optreden van de Eenheid Den Haag die zich richt op de komende NAVO-top. Aansluitend liet hij zich in een gloednieuwe tijdelijke monitorcentrale op de hoogte brengen van het werk dat in deze centrale wordt verricht. In deze monitorcentrale bekijken politiemedewerkers camerabeelden die met de NAVO-top hebben te maken.

22 juni - Eenheid Den Haag

Vanmiddag vond een demonstratie plaats in het kader van de NAVO-top in het centrum van Den Haag. Demonstranten liepen gezamenlijk door de binnenstad richting het Vredespaleis. De politie was aanwezig om deze demonstratie in goede banen te leiden. De sfeer was gemoedelijk en rond 18.00 uur waren de demonstranten weer terug op het Malieveld.

23 juni - Politie Nederland

Den Haag en omgeving kleuren steeds meer blauw; politiemensen zijn op veel plekken in en om de stad zichtbaar aanwezig. Verschillende delegaties zijn maandag onder begeleiding naar hun hotel gebracht.

24 juni - Eenheid Den Haag

Vandaag is de NAVO-top daadwerkelijk van start gegaan. En dat is te merken. Uitveellandenarriverende delegaties die wij op een veilig manier naar hun tijdelijke verblijf begeleiden. De aankomst van delegaties trekt veel publieke belangstelling in de gemeente Haarlemmermeer. Met name aan de noordzijde van de Zwanenburgbaan van Schiphol stonden veel vliegtuigspotters. Tientallen politiemensen hebben in samenwerking met de KMar de delegatieleden in 'stoetjes' begeleid. In totaal waren er honderden vervoersbewegingen.

25 juni - Eenheid Den Haag

Het officiële gedeelte van het programma van de NAVO-top is inmiddels afgelopen. Een groot aantal delegatieleden is vertrokken uit Den Haag en onder politiebegeleiding naar Schiphol geëscorteerd.

26 juni - Politie Nederland

De NAVO-top is officieel afgelopen en de meeste delegaties zijn weer vertrokken. De voorzieningen worden afgebroken, en motoragenten rijden hun laatste toezicht- en begeleidingsritten.

Korpschef Janny Knol en Willem Woelders kijken terug op een voor de politie zeer succesvol verlopen NAVO-top. "Dankzij een grondige voorbereiding, innige samenwerking met nationale en internationale partners en de vakkundige en gedreven inzet van onze politiemensen, hebben we de top veilig en ongestoord kunnen laten verlopen."

80 jaar vrijheid werd groots gevierd in Wageningen

Bron: Ministerie van Defensie

Het Vrijheidsdefilé wordt georganiseerd door het Nationaal Comité Herdenking Capitulaties 1945 Wageningen en is een eerbetoon aan de bevrijders van destijds, hun erfopvolgers en veteranen uit latere oorlogen en missies. Ook Nederlandse militairen die dienen of gediend hebben bij de verschillende krijgsmacht delen nemen deel aan het Vrijheidsdefilé.

Dit Vrijheidsdefilé leeft, misschien wel meer dan ooit tevoren. Waren er vorig jaar nog 1.700 deelnemers, dit jaar liepen maar liefst zo'n 2.500 (oud)militairen uit een groot aantal landen door het centrum van Wageningen. Met daarbij de passage langs hotel De Wereld, de plek waar 80 jaar geleden een einde werd gemaakt aan de Duitse bezetting tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Dit jaar waren er ongeveer 25 Britse en 25 Canadese veteranen uit de Tweede Wereldoorlog aanwezig bij de herdenkingen. Ruim veertig Nederlandse veteranen waren ondanks hun hoge leeftijd aanwezig. De grote belangstelling en extra inspanningen hebben ook te maken met de Veteranendag in Den Haag, die deels niet kon doorgaan. Ook het karakter van het defilé in Wageningen speelt hierin een rol. Het is intiemer en iets minder strak. In Den Haag gelden er minimumeisen voor de detachementen en strengere regels. Dat is wel begrijpelijk als je voorbij de koning marcheert. Ook in Wageningen waren er regels. Zo mochten rugzakken of waterflessen niet worden meegedragen en ook geen zelf ontworpen decoraties. Wel liepen in detachementen deelnemers zonder veteranenstatus mee.

De organisator, 'Wageningen45', heeft 80 jaar Bevrijding groots aangepakt, omdat de viering van 75 jaar vrijheid in 2020 niet doorging vanwege de coronapandemie. Tevens betrof het de 70ste editie van de militaire parade.

In 1955 vond het eerste Bevrijdingsdefilé in Wageningen plaats. De militairen trokken voorbij aan koningin Juliana en prins Bernhard bij hotel De Wereld.

Het kleine aantal aanwezige veteranen dat daadwerkelijk bij de bevrijding van ons land betrokken was, heeft ook geleid tot een verandering in de naam van het feest in Wageningen. Sinds vorig jaar wordt 'Vrijheidsfestival' gebruikt in plaats van 'Bevrijding'.

Het feest van de vrijheid en het defilé in Wageningen worden op deze wijze namelijk toekomstbestendig.

Dit jaar lag de nadruk wat meer op het internationale karakter van het defilé. Degenen die onze vrijheid helpen te bewaren komen meer in beeld, waardoor we al 80 jaar in vrijheid kunnen leven. Er waren dus veel landen aanwezig met een afvaardiging, deels vanuit het NAVO-hoofdkwartier in Brunssum, zoals de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Canada, Polen en Tsjechië. Maar voor het eerst ook uit Duitsland, met deelnemers vanuit een bewakingskorps van het ministerie van Defensie en een vereniging van jonge veteranen. Met die laatste hebben de Nederlandse militairen bijvoorbeeld samengewerkt in Afghanistan en Bosnië-Herzegovina.

Om het nieuwe karakter van de herdenking te benadrukken, sloot een groep van MBO-leerlingen Veiligheid en Vakmanschap het defilé af. Zij ondersteunden de organisatie en vormen mogelijk de veteranen van de toekomst. De bevrijders van toen zullen blijvend woorden geëerd, zolang zij er nog bij kunnen zijn.

Op Plein 40-45 in Wageningen brandt het vredesvuur tijdens het defilé van vorig jaar.

Nieuwe afleveringen podcast Echte Politieverhalen

Bron: Politie.nl

In juni is een nieuw aantal afleveringen van de podcastserie 'Echte politieverhalen' van start gegaan. In deze serie, die voortaan om de week wordt uitgezonden, vertellen agenten over meldingen die op hen het meest indruk hebben gemaakt. Er worden luchtige en grappige verhalen afgewisseld met indrukwekkende meldingen die agenten altijd zijn bijgebleven.

Welke melding vergeet je nooit meer? In Echte politieverhalen geven agenten antwoord op deze vraag. Zoals rechercheur Iris die naar een melding gaat waar een man van het balkon is gevallen. Is er sprake van een ongeluk, of speelt er meer? Ze gaat op onderzoek uit. Hoe is het voor agenten om een stap naar voren te doen, terwijl iedereen van angst terugdeinst? En hoe beïnvloedt zo'n heftige melding hen misschien voor de rest van hun leven?

De podcastserie geeft een kijkje achter de schermen van het politiewerk. Met verhalen over agenten die vaak als eerste bij heftige incidenten aanwezig zijn. En verhalen waarin ze ook mooie, verdrietige en inspirerende gebeurtenissen meemaken. Kijk en beluister de afleveringen van de podcast via youtube.nl/@politie en via jouw favoriete podcastapp. Zoek dan op "Echte politieverhalen."

Hoe de Arnhemse brand in de historische binnenstad ook verbond

Bron: Politie.nl

Nu, een paar maanden na de grootschalige brand in de binnenstad van Arnhem, kan er langzaam aan gekeken worden naar wat de nasleep is van deze impactvolle gebeurtenis.

Op donderdag 6 maart 2025 kwam rond 03.45 uur de eerste melding binnen dat er een winkelpand in het centrum in brand stond. Amper een kwartier later werd duidelijk dat het gehele blok ontruimd moest worden. Rond 04.10 uur zorgden collega's massaal voor de ontruiming van de woningen. "Compleet met deur en al eruit", kregen collega's te horen die als eersten ter plaatse waren. Het was de tweede grote brand op rij die week in Arnhem. Een dag eerder woedde er een flinke brand in een bedrijvenpand. Twee nachten achter elkaar hebben hulpdiensten enorm hard gewerkt om de branden te blussen.

Het vuur greep afgelopen donderdagnacht 6 maart onwils snel om zich heen en legde zeker tien historische panden in de as. Met man en macht is

die nacht geprobeerd alle bewoners van dat blok te waarschuwen en uit de woningen te halen. Wijkagenten Cees en Nico zeggen hierover: "Bewoners die halsoverkop hun woning moesten verlaten. In volledige paniek buiten stonden, zonder spullen. Alleen in een badjas of op slippers. Wat vreselijk om te zien hoe die brand een gapend gat heeft achtergelaten in onze binnenstad. Deze dagen, vol emoties, vergeten we niet snel."

Vanaf de eerste melding springen collega's bij om het basisteam Arnhem-Noord te ondersteunen. "We kregen direct vanuit diverse teams hulp aangeboden. Het was heel fijn om te merken dat onze noodhulpdiensten overgenomen konden worden door collega's uit de districten Noord- en Oost-Gelderland en Gelderland-Zuid en andere teams vanuit ons district Gelderland-Midden. Dit gaf ruimte om volledig te focussen op dat wat er in de binnenstad moest gebeuren; denk aan woningen ontruimen, bewoners opvangen, afzetting van de pd en later ook de bewaking van de pd. Daarnaast hadden onze collega's die dagen ook hun handen vrij om de brandweer te ondersteunen. We willen iedereen die bijstand verleende dan ook enorm bedanken", aldus de teamchefs. Ook binnen het eigen basisteam Arnhem-

Noord heeft de brand enorme indruk gemaakt. Er is de komende tijd zorg voor collega's die behoefte hebben aan een luisterend oor.

Zaterdagavond na de brand wist het Team Grootschalige Opsporing (TGO) in samenwerking met het basisteam Arnhem-Noord drie verdachten aan te houden. "Mede dankzij de snelle hulp en herkenning van de verdachten door twee wijkagenten, konden we de handen ineenslaan om de aanhoudingen te verrichten. Als TGO hebben we de samenwerking met hen als zeer waardevol ervaren. Het onderzoek is nog in volle gang, maar we zijn enorm blij dat we zo snel resultaat konden boeken", aldus een lid van het TGO.

"Het TGO heeft met man en macht gewerkt en alles op alles gezet om dit onderzoek in goede banen te leiden. De informatie die vanuit burgers, omwonenden en ondernemers kwam, is enorm waardevol geweest. Onze wijkagenten hebben hierin ook een

cruciale rol gespeeld”, aldus Frank namens de teamleiding.

De brand heeft enorme impact gehad op de getroffen inwoners, omwonenden, winkeliers en ondernemers. De impact die het heeft gehad en de komende tijd nog heeft, is enorm. Ondanks de

impactvolle gebeurtenis laat dit ook zien hoe verbonden de inwoners van Arnhem zijn. Vanuit verschillende hoeken ontstonden er allerlei initiatieven om onderdak te bieden, geld en kleding, verzorgingspullen, schoenen enzovoort in te zamelen. Het gapende gat dat nu in de binnenstad

zichtbaar is zal er de komende tijd nog wel zo bij liggen. De Omgevingsdienst Regio Arnhem is aan de slag gegaan om opruimwerkzaamheden te verrichten. De plek is afgezet met schermen. De gemeente Arnhem heeft inmiddels onderdak gevonden voor alle bewoners.

Rubriek Berichten uit opsporingsland

Inhaalslag personeelstekort

Bron: Politie.nl

RTV Oost berichtte in juni over het personeelstekort dat al enkele jaren bestaat binnen de Eenheid Oost-Nederland en de inhaalslag die op dit vlak wordt gemaakt. Remke Weller, programmamanager politie eenheid Oost-Nederland vertelde:

“De organisatie kampt al jaren met een personeelstekort. Veel collega's zijn met pensioen gegaan. Dit is een belangrijke reden van het personeelstekort, maar zeker niet de enige. De hele arbeidsmarkt is de afgelopen jaren verandert. In meerdere beroepsgroepen zijn er tekorten. Voorheen werkten velen hun hele loopbaan bij dezelfde werkgever. Nu stappen mensen vaker over naar andere banen en sectoren. De arbeidsmarkt is veel meer in beweging. Het personeelstekort is er op allerlei plekken binnen onze organisatie, maar vooral in de hoek van de tactische opsporing missen we veel mensen. Binnen deze opsporingstak is er al een flinke inhaalslag gemaakt. Veel zij-instromers zijn aangenomen. Dat zijn mensen die nog niet eerder bij de politie werkten en ook geen politieopleiding hebben gevolgd. Door inzet van zij-instromers kunnen we ook kennis binnenhalen, die nog niet aanwezig was in onze organisatie. Dat is een bijkomend voordeel. Een succesvol voorbeeld van zij-instromers zijn de trainees die werken binnen ons 'Digital Talent Team'. De digitale kennis die deze groep meebrengt helpt ons enorm bij het researchewerk. Deze trainees brengen een frisse blik en zien en benutten digitale kansen in de opsporing. Ze worden met open armen ontvangen in opsporingsteams en juist door deze

samenwerking ontstaat er waardevolle kruisbestuiving. Deelnemers, met verschillende achtergronden, van forensisch onderzoek tot “computing science” en van schoolverlater tot wijkagent, starten in het eerste jaar met vier verschillende werkplekken binnen afdelingen zoals het Cybercrimeteam, Team Digitale Opsporing en verschillende researcheteams. In het tweede jaar specialiseren ze zich verder op één of twee werkplekken. Een belangrijk onderdeel van het traineeship is het buddysysteem, waarbij een trainee zonder politieachtergrond wordt gekoppeld aan een trainee met ervaring binnen de organisatie. De eerste lichting trainees heeft hun waarde bewezen en ze zijn zeer gewild bij de teams, waardoor nu een tweede lichting is geworven. De werving leverde meer dan 250 sollicitaties op.

Een ander initiatief is dat pilots zijn gestart in de districten Gelderland-Midden en Gelderland-Zuid. Deze pilots gaan op opsporingsvlak een boost geven. Kandidaten van buiten de politie staan hier aan de start van een carrière als (informatie)researcheur. Deze kandidaten zijn veelal hoger opgeleid en kiezen bewust voor een baan als researcheur met maatschappelijke impact. Over onze hele eenheid gaan deze informatierechercheurs in verschillende basisteams aan de slag. Zowel het digital talent team en de pilot in GLM zijn geïnitieerd vanuit de eigen teams, vanuit de energie, betrokkenheid en de behoefte op de teams, mooie initiatieven.

Een andere manier die helpt bij het verminderen van het personeelstekort is dat de opleidingsduur van aspiranten op de Politieacademie is verkort van bijna vier jaar naar ruim twee jaar. Het gevolg daarvan is wel dat nieuwe agenten minder ervaren de straat op gaan. Als aspiranten de huidige tweejarige opleiding hebben gevolgd zijn ze start bekwaam, maar moet er nog wel werkervaring worden opgedaan om vakbekwaam te worden. De keerzijde van de verkorte opleiding is dat ervaren collega's tijd moeten vrijmaken om de aspiranten op weg te helpen in het daadwerkelijke straatwerk. Dit betekent dat er in de praktijk nog veel geleerd moet worden en dat dit ook een rol speelt bij het plannen van diensten.

Het streven is om in 2030 in onze eenheid weer op volle sterkte te zijn, maar we blijven wel afhankelijk van landelijke ontwikkelingen en uiteraard van de bewegingen die collega's maken. Er wordt in ieder geval heel hard gewerkt op allerlei fronten om het tekort aan personeel op te lossen. Een mooi gegeven is dat we als politie al jarenlang hoog scoren in onderzoeken naar aantrekkelijke werkgevers. Dit moeten we zien te behouden.”

Rond 1996 schreef collega Joop Reinbergen, teamleider bij de recherche van de Regiopolitie Noord- en Oost Gelderland, het boekje Prinsemarij. Hierin vertelt hij op speelse wijze over waargebeurde grote, minder grote, trieste en minder trieste zaken. Deze keer gaat het over 'valse bekentenissen' in het onderzoek naar de Warnsveldse pompmoord in 1985.

Het kettinkje

Kettinkje

Björn ging er altijd heen als hij thuis wat problemen had. Bij hen had hij het gevoel dat zij hem begrepen en bovendien had hij een poosje verkering gehad met hun dochter. Het liep al tegen eind november toen Björn onverwacht weer eens kwam opdagen. Vader had net bezoek, maar dat was geen probleem. Moeder en dochter hadden een luisterend oor voor hem. "Er gebeuren de laatste tijd een hoop rare dingen. Eigenlijk zie ik het thuis niet meer zitten", opende Björn het gesprek. Weet je, ... mijn broers' ex-vriendin is in verwachting geraakt en daarom zijn wij pas met nog vier man naar Apeldoorn geweest om de verkering uit te maken. Onderweg ruzie weet je... En toen is er een uit de wagen gesodemierd." Wrijvend over zijn duim liet Björn een forse snee zien en vertelde zo langs zijn neus weg, dat zijn kleren ook nog onder het bloed hadden gezeten.

Opsporing verzocht

Moeder had pas nog de uitzending van Opsporing Verzocht op de tv gezien en wist dat Warnsveld vlak bij Apeldoorn lag. Bovendien was Björn nu ook niet bepaald een lieverdje, want nog niet zo lang geleden had hij geprobeerd een bediende van een tankstation in de Betuwe te overvallen. "Jullie hebben dat meisje in Apeldoorn toch niet doodgemaakt", was de open, maar zeer directe vraag die de moeder aan hem stelde. "Oh die... dat meisje dat nog getoeterd heeft bedoel je. Daar was toch geen geld buit gemaakt?" reageerde Björn terwijl hij pijnlijk over zijn duim wreef. "Ik heb nog een deel van mijn kleding moeten verbranden vanwege al dat bloed", borduurde hij op het eerdere gesprek over de pijnlijke duim verder. "En dan verdomme, voor zo'n rot kettinkje moet je elkaar toch niet

kapotmaken. Als het zo moet dan hoeft het van mij niet meer."

Combineren

Razend snel combineerde moeder al de informatie die zij de afgelopen minuten van Björn had gekregen. Voor haar begon het allemaal duidelijk te worden Björn en zijn broers konden wel eens een heleboel van de Warnsveldse pompmoord weten. Hij zat nog wat tegenover haar te babbelen, maar zij hoorde eigenlijk niets meer. Haar gedachten waren bij heel andere zaken. "Wat zei hij ook alweer over dat kettinkje? Oh ja..., dat hadden zij van de hals van het vermoorde meisje getrokken, waardoor het kapot was gegaan. En zijn kleding... oh ja, die had hij na de overval direct verbrand. "Ja zo zat dat... mijmerde moeder.

Uitwisseling

Nauwelijks was Björn naar het toilet vertrokken of beide dames wisselden in een ommezien hun informatie uit. "Hoorde je dat mam... dat meisje in Apeldoorn hebben ze gewoon kapot gestoken en als er voortaan doden bij zouden vallen wilde Björn daar niet meer aan mee doen. Goh zeg... en ze hadden niet eens wat kunnen meenemen." Resumerende ontdekten de dames ook nog, dat Björns broer uit de auto gesodemierd was en die nacht liftend thuis was gekomen. Hij zou toen een kettinkje bij zich hebben gehad, dat hij aan zijn moeder zou hebben gegeven. Het werd de hoogste tijd om met pa rond de tafel te gaan zitten, dat was voor de vrouwen wel duidelijk.

Nader 'verhoor'

Ogenschoijnlijk had vader het allemaal eens rustig aangehoord maar toch was hij er behoorlijk van geschrokken. Een andere uitleg van Björn's zijde leek

hem wel nuttig en enkele minuten later zaten ze tegenover elkaar, waarbij vader het gesprek in een richting trachtte te duwen die hij voor ogen had. Vader vond het allemaal erg verward, maar wilde geen indringende vragen aan Björn stellen, zodat die in zijn schulp zou kruipen. Het verhaal werd wel uitgebreider maar werd hem zeker niet duidelijker, dus moest hij wel uitlatingen met elkaar gaan combineren om daaruit een conclusie te kunnen gaan trekken. Een ding was hem wel duidelijk geworden, Björn had laten blijken dat zijn jongere broer veel te agressief was geweest toen de herrie ontstond en het was hem wel duidelijk geworden dat die gelijk een mes had getrokken.

Drie weken later

Het zat vader allemachtig dwars dat Björn's verhaal zo onsamenhangend bij hem was overgekomen en hij bij zijn eerst volgende bezoek had hij hem dan ook recht op de man af gevraagd of Björn iets met die moord in Warnsveld te maken had gehad. "Geouwehoer, zou Björn hebben gezegd". Het was allemaal hartstikke verkeerd bij hem overgekomen. Maar vader liet zich niet zo snel van de wijs brengen en wilde het onderste uit de kan hebben. De hele sessie eindigde in een serie uitspraken van Björn die bij elkaar gevoegd, als een soort van bekentenis van hem werd gezien. Het litteken op Björn's duim diende als bewijs dat er een mes in het spel zou zijn geweest. Het leek er op dat vader tevreden was over het gehaalde resultaat.

Aangifte

"Enne.... Ik moest de schuld van die moord op me nemen" sprak een vertwijfelde Björn op een late winteravond tegen de politie. Björn

wilde wat hoger op in het criminele wereldje en had contact met een louche figuur gekregen. Maar alvorens Björn een klus mocht uitvoeren moest hij aantonen dat hij betrouwbaar was en zo terloops had hij het Warnsveldse verhaal uit zijn duim gezogen. Alles wat hij van de tv wist, had hij aangevoerd om maar de indruk te wekken dat hij niet zo maar een 'kleintje' was. Het pakte allemaal iets anders uit dan dat Björn had verwacht. De louche figuur bleek hem helemaal niet betrouwbaar te vinden en gaf hem een paar rake klappen. Met dergelijk gepeupel wilde die 'grote baas' niets te maken hebben. Hij had al zorgen genoeg aan zijn hoofd en bovendien vond hij het laag bij de grond zoals hij dat zei. Hij zou hem wel weten te vinden als het zover was, zei hij nog.... Wat hij daarmee bedoelde wist Björn niet, maar die uitlating had hem wel wat angstig gemaakt.

Lastig parket

Björn beseftte dat door zijn vele gebabbel van de afgelopen weken er al heel wat mensen op de hoogte waren van een voorval dat eigenlijk helemaal niet gebeurd was. De mensen begonnen hem en zijn broers voor moordenaars aan te zien en hij had ook nog klappen vanuit de criminele wereld gehad ook, terwijl hij nergens iets aan kon doen. Vroeger kon hij zijn hart nog wel een luchten bij de vader van zijn ex-

vriendin, maar daar was het gedonder nu juist allemaal begonnen. De politie... ja dat is het... de politie misschien kan die helpen.

Aanhoudingen

Björn en zijn broer werden enkele dagen nadat bij de politie had gemeld aangehouden en verhoord. De laatste weken bleken de broers nogal wat onenigheid met elkaar gehad te hebben over allerlei voorvalletjes. Zo vonden de jongens het interessant om hun namen op reclamefoldermateriaal in te vullen en dan post terug te ontvangen die aan hun persoonlijk was gericht. Maar toen de post van de boekenuitgeverij Lekturama terug kwam met dat kleine cadeautje, had één van de broers dat kettinkje ingepikt en stiekem aan moeder gegeven, die daar nu nog mee om haar hals liep. Het pakketje was niet eens aan hem gericht geweest. Een rotstreek was dat en de jongens gingen op de vuist. In een mum vban tijd kwamen de andere twee broers er ook aan te pas en de jongste had plotseling een mes getrokken. "Dat je elkaar voor zo'n rot kettinkje kapot moet maken schreeuwde Björn. Er gebeuren hier de laatste tijd hele rare dingen. Als het zo gaat hoeft het voor mij allemaal niet meer." Verbouwereerd keken ze elkaar aan. Björn had gelijk, voor zo'n rot kettinkje moet je elkaar niet kapotmaken.

Onderzoek

Er werd natuurlijk nauwkeurig onderzoek gedaan naar de handel en wandel van deze broers. Onafhankelijk van elkaar bleken zij een sluitend alibi te hebben en werden er nergens bewijzen of zelfs aanwijzingen gevonden die hen in relatie konden brengen met de Warnsveldse pompmoord. Alles wat zij over de zaak van het tankstation uit Warnsveld konden vertellen was door de tv uitgezonden in het programma Opsporing Verzocht.

Nawoord redactie:

Jaren later volgde er in deze zaak een cold case onderzoek.

In 2004 werden in hoger beroep vier andere verdachten veroordeeld.

In 2009 publiceerden Peter J. van Koppen, Jasper J. van der Kemp & Guillaume W. Beijers het boek de Warnsveldse pompmoord (geheel te lezen in <https://share.google/jDdwzObDLBdFQd2Xn>). Aan de bekende verklaringen van de (kwetsbare) verdachten werd ernstig getwijfeld, onder meer omdat bij de verhoren erg hoge druk was uitgeoefend.

In 2023 is de zaak opnieuw in het nieuws geweest door een driedelige tv-documentaire (zie <https://www.npodoc.nl/documentaires/2023/02/De-pompmoord.html>).

Kleine gebaren

In de volgende korte verhalen kun je zien dat kleine gebaren veel impact kunnen hebben.

Knuffel

Op een ochtend tref ik in onze publiekshal een moeder aan met haar zes kinderen. De oudste, veertien jaar en de enige jongen, spreekt een paar woorden Engels. Hij vertelt na wat doorvragen dat ze uit Syrië zijn gevlucht, zonder de vader die achterbleef. De reis duurde een maand. Op advies kwamen ze naar Nederland, naar de Bijlmer. Ik neem contact op met de Vreemdelingendienst en regel dat ze naar Ter Apel kunnen. Ik geef het gezin, zichtbaar vermoeid, te drinken en wat broodjes. Later komt een taxibusje voorrijden. Ik schud de jongen de hand en geef zijn zusjes een "boks". Een van de meiden krijgt de mooiste glimlach op haar gezicht. Ze vliegt mij om mijn hals voor een dikke knuffel. Een mooi gebaar kan ik niet krijgen.

Karin, Basisteam Zuidoost-Drenthe

Raak

Tijdens een zomerse kermisdienst in 2016 zie ik bij de schiettent een vader met zijn dochtertje. Hij probeert een knuffel voor haar te winnen. Aan de manier waarop hij het geweer vasthoudt, zie ik al dat dit geen beste poging wordt. Hij mist de helft van de schoten. Het meisje kijkt sip. Ik loop naar voren en leg vijf euro op de balie. "Mag ik even?" En ik schiet alles van het bord af. Eerlijk is eerlijk, ik was

bij Defensie scherpschutter. Ik geef mijn punten aan het meisje en zeg dat ze iets moois mag uitkiezen. Ze glimt van blijdschap. Wat ik niet weet, is dat een omstander een foto van het tafereel maakt en naar een collega van mij stuurt. Die plaatst hem met mijn toestemming op zijn twitteraccount. De foto belandt op de voorpagina van De Telegraaf en in wat tijdschriften. Terwijl het een klein gebaar was. Dat meisje gunde ik gewoon een knuffel.

Rogier, Basisteam Roosendaal

Ballon

Na een ruzie met haar man is een dementerende dame in de auto gestapt en weggereden. De paniek is groot bij haar familie, want ze kan eigenlijk niet meer autorijden. Na een zoektocht samen met de familie, vindt een kleindochter haar oma. Terug in de woning, zie ik dat iedereen geschrokken en verdrietig is. Dan kijkt oma rond en zegt: "Is iedereen hier voor mijn verjaardag?" De kinderen lachen. We gaan erin mee. Ik feliciteer de vrouw en haar mooie familie en zoek in mijn zak, tussen de spulletjes die ik graag links en rechts uitdeel op straat, naar een ballon. Ik blaas hem op en zing met mijn collega een liedje. De spanning is weg en wij verlaten de familie met een goed gevoel. Een dochter van de vrouw schrijft later in haar blog hoe dankbaar zij is dat wij die avond het pad van haar ouders kruisten.

Rob, Basisteam Zuid-Oost-Bijlmermeer

Fiets

Op een ochtend word ik gebeld dat mijn schoonvader van 81 is gevallen. Hij kan niet meer overeind komen. Gelukkig ben ik er zo. Als hij weer op de been is, meldt hij dat er al een paar dagen een fiets zonder slot voor de flat staat. Of ik even wil kijken. De fiets staat niet geregistreerd als gestolen. Het is best een oud ding. Mijn gevoel zegt dat ik verder moet zoeken. Achter op de fiets zit een sticker van de winkel, daar bel ik naartoe. Ik vraag of deze fiets in het systeem staat. Snel belt een mevrouw terug. Zij herkent de fiets van haar vader. Die twee jaar daarvoor is gestolen. Ze wordt emotioneel als ze vertelt dat haar vader die ochtend is overleden. Als ze die middag de fiets ophaalt, komen er tranen. Mijn kleine zoektocht maakt een wereld van verschil voor een familie op een verdrietige dag. Zo ging hun vader toch weer een beetje mee naar huis.

Linda, Dienst Landelijke Recherche

Tekening

Mijn collega en ik krijgen een melding van een vechtpartij in een park. Wij gaan er met loeiende sirenes naartoe en zien daar een vader met bebloed gezicht met zijn zoontje van een jaar of zeven. De

vader heeft gevochten en de tegenpartij is 'm gesmeerd. De kleine jongen heeft alles zien gebeuren. Hij is overstuur en huilt dikke tranen. Mijn collega en even later de ambulance ontfermen zich over de vader. Ik haal een traumabeer uit de auto om de jongen te troosten. Na enige aarzeling neemt hij de beer van mij aan. Daarna stapt hij met zijn vader in de ambulance. Wij vervolgen onze dienst. De volgende dag vind ik een briefje in mijn postvak. "Bedankt dat u de teddybeer heeft gegeven. Hij had een lekkere warme vacht en ik heb met hem geslapen. Liefs Adam." Daar sta ik dan, met dikke tranen in mijn ogen. Wat zijn kinderen toch puur.
Chantal, Basisteam Boven-IJ

Brugpieper

Tijdens een surveillance krijgen wij een melding van een baby die onwel is geworden. De ambulance is nog ver weg. We zijn snel op locatie. Daar zien we op de drempel van de voordeur een huilende vrouw met een levenloze baby in haar armen. Het jongetje ademt niet, heeft blauwe lippen. We besluiten

naar het ziekenhuis te rijden. In de auto beginnen we met reanimeren. Dan zien we de ambulance naderen. Ik besluit tegen het verkeer in te rijden om de ambulance niet te missen. Terwijl we neus aan neus stilstaan, horen we vanaf de achterbank de baby huilen! We dragen het kindje snel over aan de ambulance en rijden terug om de moeder naar het ziekenhuis te brengen. Twaalf jaar later staat de moeder bij de balie. Ze vertelt dat haar zoon een stofwisselingsziekte had en is genezen. Hij wordt brugpieper en dat moment wil ze met ons delen. We realiseren ons hoeveel impact ons werk heeft.

Marco, Team Grootchalige Opsporing

Genieten

Bij een verkeerscontrole tref ik een 'Oude baas', zwaar zwetend en hyperventilerend. Hij draagt geen gordel. Ik probeer hem te kalmeren. Hij blijkt enorm geschrokken te zijn van mijn uniform. De klep van mijn pet boven mijn knalblauwe ogen bracht hem terug naar 1940-1945. Toen is hij op de fiets aan de kant gezet en afgevoerd naar "de hel". Dit liet hem maar niet los. Langzaam komt hij tot rust. Ik schrijf op de bon dat hij voor het boetebedrag maar met zijn vrouw uit eten moet gaan. Jaren later ben ik met mijn dochter in een restaurant. Als ik om de rekening vraag, geeft de ober mij een briefje. Het is de 'bekeuring'. Op het briefje staat: "Rekening voldaan, na deze bekeuring altijd de gordel gedragen. Bedankt!" Ik kijk om mij heen. Buiten zie ik een man. Hij zwaait en steekt zijn duim op. Met een immense grijns bestel ik, op eigen rekening, nog maar een biertje. Zelden smaakte het zo goed.

Marcel, districtsrecherche Kennemerland

Rubriek Mijn Hobby

Een werkende vulkaan Mount Saint Helens

 Jan en Els Eijkemans

Inleiding

Vulkanen spreken altijd tot de verbeelding van veel mensen, zo ook voor ons. Dat was in het verleden zo en eigenlijk nog steeds. Zo hebben wij in de zomer van 2023 een bezoek gebracht aan de Verenigde Staten. Wij konden op deze manier twee zaken combineren, familie bezoeken maar ook de staat Washington verkennen, in het noordwesten van de Verenigde Staten. Dat hadden wij ook gedaan in 1988 en toen met de kinderen. De westkant van de Verenigde Staten wordt begrensd door de Pacific Ocean (Stille Oceaan). Naast natuurlijk stranden, rivieren, regenwouden en bergketens maar ook vlak land en veel bossen.

Maar in de bergketen van de **Cascade Range**, die loopt vanaf de Canadese tot in noord Californië, liggen ook een relatief groot aantal bergpieken, veelal slapende of uitgebarsten vulkanen. In de staat Washington zijn dit: Mount Baker, Glacier Peak, Mount Rainier, Mount Adams en Mount Saint Helens. In de staat

Oregon: Mount Hood, Mount Jefferson, Tree Sisters, Newberry en Crater Lake. Tot slot nog in de staat Californië: Medicine Lake, Mount Shasta en Lassen Peak. Voor wat betreft Crater Lake en Medicine Lake zijn de kraters die ontstaan zijn na een uitbarsting gevuld met water. Wij hebben ditmaal gekozen om zowel Mount Saint Helens als Mount Rainier, die ook in de buurt ligt en al langer slapend is, te bezoeken.

Mount Saint Helens

Zoals gezegd maakt Mount Saint Helens deel uit van de Cascade Range en ligt in Skamania County (provincie). Hij staat bij de Klickitat Indianen bekend als 'Louwala Clough' wat 'rokende of vuurberg' betekent. Na een periode van circa honderd jaar kwam deze vulkaan op 18 mei 1980 tot uitbarsting. Het was tevens de meest dodelijke en verwoestende vulkaanuitbarsting in de geschiedenis van de Verenigde Staten. Ondanks dat men een zogenaamde veilige zone, die overigens veel te klein bleek, had ingesteld kwamen bij de uitbarsting 57 mensen om het leven en werden 200 huizen, 47 bruggen, 24 km spoorweg en 300 km aan wegen vernield. Een aantal van de dodelijke slachtoffers wilde niet weg uit het gebied omdat zij daar zo aan gehecht waren. Een van de bekendste daarvan is Harry Truman die een zogenaamde lodge (gastenverblijf) aan het Spirit Lake had. Ook medewerkers van de United States Geological Survey (verder USGS), die metingen verrichten kwamen daarbij om het leven. De kracht van deze uitbarsting was vergelijkbaar met 25.000 maal de kracht van de atombom die viel op Hiroshima (Japan). De krater van Mount Saint Helens had na de uitbarsting een doorsnee van ruim 2,5 km.

De uitbarsting

Mount Saint Helens was van midden de 19e eeuw tot maart 1980 een zogenaamde slapende vulkaan. In de periode januari 1975 tot begin 1980 werden niet meer dan 44 aardbevingen waargenomen. Maar van 15 tot 21 maart 1980 meer dan honderd bevingen. Op 20 maart was er een aardbeving met een kracht van 4,2 op de schaal van Richter. Het centrum van deze beving lag op de

noordflank en veroorzaakte een paar sneeuwlawines. Enige dagen voor de uitbarsting van de vulkaan ontstond er op de noordflank van de berg een eigenaardige uitstulping. Geologen van de USGS stonden voor een raadsel. Dit had men nog nooit eerder gezien.

Uitbarsting om 08.32 uur

De huidige dome in de krater

De uitbarsting van de vulkaan werd voorafgegaan door een serie aardbevingen en stoomwolken. Dit werd veroorzaakt door het binnenstromen van magma en water dicht onder de oppervlakte van de noordhelling waarbij scheuren ontstonden die de noordhelling sterk verzwakte.

De uiteindelijke grote uitbarsting, na een aardbeving van 5,1 op de schaal van Richter, op 18 mei 1980 om 08.32 uur (Pacific Daylight Time) veroorzaakte dat de noordhelling, die inmiddels danig verzwakt was, begon te schuiven. Hierdoor kon lava en deels gesmolten gesteente, dat verzadigd was met gas en stoom onder zeer hoge druk, plotseling noordwaarts exploderen. Deze verschuiving, de grootste in de beschreven geschiedenis, verplaatste zich met een snelheid van 175 tot 250 km/u en schoof over de westelijke arm van Spirit Lake. Een heuvelrug op een afstand van 10 km naar het noorden werd door de verschuiving getroffen en de verschuiving schoof daar door de snelheid overheen. Het grootste

deel van de verschuiving volgde de noordtak van de Toutle River over een afstand van 20 km en vulde de vallei ervan met een bijna 200 meter dikke laag. Een gebied ter grootte van 38 km² werd bedekt met een totaal volume van meer dan een kubieke kilometer.

Miljoenen bomen op de heuvels rond Spirit Lake werden ontworteld of braken af als luciferhoutjes, nadat het water tegen de hellingen spoelden en daarna weer terugstroomde. Totaal werd er 600 km² bos verwoest. Door al het materiaal dat de aardverschuiving achterliet kwam de bodem van het meer bijna 100 m hoger te liggen en de waterspiegel circa 60 m. Het water dat terugstroomde sleepte duizenden bomen mee die waren geveld door een hete wolk van vulkanische gassen, as en gesteente die de landverschuiving enkele seconden eerder had ingehaald. De aswolken bij de uitbarsting bereikten een hoogte van circa 20 km en hielden vele uren aan. Nu na tientallen jaren na de eruptie liggen er nog altijd aangespoelde bomen in de meren in het gebied.

Alle bomen waren afgebroken als luciferhoutjes

Spirit Lake vol met bomen

De overige miljoenen bomen, die nog gebruikt konden worden, zijn uiteindelijk door de houtzagerijen in heel de Verenigde Staten verwerkt tot bruikbaar hout.

De zijwaartse explosie

Door het wegschuiven van een deel van de noordhelling kon het, onder hoge druk staande, met gassen verzadigde materiaal en stoom explosief ontsnappen. Door de explosie stuurde de pyroclastische stroom (gloedgolf van 1000 graden Celsius) van zeer hete gassen, aswolken en puimsteen dit materiaal met een zeer hoge snelheid richting het noorden. De gloedwolken haalden de lawine van de landverschuiving in waarbij een trechtervormig gebied van 590 vierkante km bos werd platgewalst. Het zeer hete materiaal van de pyroclastische wolk verhitte het water van het Spirit Lake en de noordtak van de Toutle River tot stoom en veroorzaakte een tweede grotere explosie die gehoord werd tot o.a. in Brits Columbia (Canada), in staten Montana, Idaho en Californië. In de gebieden dicht bij de eruptie werd dit niet waargenomen doordat de geluidsgolven vervormd werden door o.a. luchtstromen en temperatuurverschillen.

In een groot gebied rond Mount Saint Helens, zelfs op grote afstand, was het na de uitbarsting donker door de grote wolken van as en puimsteen dat neer viel. Huizen, auto, etc. werden bedolven onder een dikke laag, soms zelfs 18 cm dik. Zelfs overdag moest de openbare verlichting aan om iets te kunnen zien. Vele mensen kregen ook problemen met de ademhaling. Totaal is er 540 miljoen ton aan as de lucht in gegaan en in de wijde omgeving neergekomen.

De nasleep

Naast het overlijden van mensen waren enorme oppervlakten aan bos vernield, elanden en herten gedood, en ook meer dan tien miljoen zalmen in de rivieren rond de berg stierven. Wegen, bruggen en akkerland waren verwoest, en ook het luchtverkeer was ontregeld. De as opruimen was een enorme klus die nog lang zou duren. De oude wegen die naar Spirit Lake waren vernield en opnieuw moesten worden aangelegd liggen nu circa 15 m hoger dan voorheen. Ook moest men de wegen verleggen door de hoeveelheid as en modder die waren meegesleurd na de uitbarsting.

Staten waar de as werd verspreid

Modder en as in Toutle River

Nu zou je verwachten dat het voorlopig weer rustig is rond de vulkaan. Met grote regelmaat wordt er onderzoek gedaan naar de activiteit van deze vulkaan. Echter wordt nu al de verwachting uitgesproken dat Mount Saint Helens nog steeds de actiefste vulkaan in de Cascade Range is en mogelijk binnen 40 tot 60 jaar weer tot uitbarsting zal komen. Zelfs nu de mensen weer in het gebied wonen leven zij feitelijk letterlijk op een vulkaan.

Bezoekerscentra en uitkijksplaatsen

De moeite waard

Een bezoek aan Mount Saint Helens en haar bezoekerscentra is een geweldige belevenis. Tevens zijn wij zo dicht

mogelijk bij de vulkaan geweest om alles goed te kunnen bekijken. Je kunt vanuit de westkant naar diverse uitzichtpunten rijden. Helaas konden wij niet te dicht bij de krater komen omdat

Aardverschuiving bij observatorium

een paar weken eerder de weg naar het Johnston Ridge Observatory door een aardverschuiving overspoeld was met modder en de weg beschadigd was evenals de stroomtoevoer en de waterleiding. De volgende dag zijn wij vanuit de oostkant, via het plaatsje Randle naar Windy Ridge gereden, de plaats waar je het dichtst bij de krater kunt komen. De afstand van het uitzichtpunt naar het hart van de krater bedraagt daar nog altijd 6,5 km. Ook de overige vulkanen zullen tot uitbarsting komen, wanneer is niet te zeggen maar het zal zeker een keer gebeuren.

Natuurlijk zijn er ook weer veel bomen aangeplant en herstelwerkzaamheden uitgevoerd. Je ziet nu op vele plaatsen weer dieren en veel bomen groeien. Toch blijf je op een aantal plaatsen de sporen van de verwoestende uitbarsting zien.

In het volgende IPA-blad volgt het tweede deel van de beleving van deze enerverende hobby.

Bronnen:

- *National Geographic: docu America Deadliest Volcano Disaster;*
 - *USGHS Professional Paper 1250;*
 - *The Spokesman-Review;*
 - *Wikipedia;*
 - *Deseret News;*
- ... en natuurlijk onze eigen ervaringen.

Geen voorrangsregels

 Adri van Amelvoort

op kruisingen met tegelijk groen licht

In Oost-Nederland zijn er veel kruisingen met verkeerslichten waar fietsers uit alle richtingen tegelijk groen licht krijgen. Bij die kruisingen staan borden die duidelijk maken dat die situatie daar geldt. Veel fietsers en helaas ook collega's weten niet dat er op die kruisingen geen voorrangsregels gelden.

Wanneer de verkeerslichten werken gelden de voorrangsregels niet (artikel 64 RVV 1990). Niemand heeft dus voorrang. Haaiantanden, voorrangsbornen en voorrang verlenen aan bestuurders van rechts gelden niet. Niemand kan dus aanspraak maken op het voorrangsrecht. Wanneer de verkeerslichten niet werken of knipperen, gelden de voorrangsregels wél.

Ogenschijnlijke lijkt het soms chaotisch op die kruisingen, maar het blijkt veiliger te zijn dan wanneer er ook gemotoriseerd verkeer tegelijk op de kruising is. Bovendien kunnen grote aantallen fietsers in korte tijd oversteken. Kortom 'tegelijk groen' is snel, efficiënt en relatief veilig. Sinds de invoering zijn er op deze kruispunten geen ernstige ongevallen gebeurd.

De algemene regel dat verkeer dat op dezelfde weg rechtdoor gaat vrije doorgang heeft, geldt wel. Bij het links afslaan moeten fietsers dus tegemoet- of achteropkomende fietsers voor laten gaan.

Omdat er geen voorrangsregels gelden moet iedere fietser op de kruising extra voorzichtig zijn. Zij mogen geen gevaar op de weg veroorzaken of ander verkeer hinderen (artikel 5 Wegenverkeerswet 1994). Fietsers moeten het dus op de kruising op een nette en veilige manier zelf onderling oplossen.

Veilig Verkeer Nederland en diverse gemeenten geven hier ook voorlichting over.

Voordelen voor IPA-leden

1. CASA JENNY

Prachtige luxe villa van een Nederlands IPA-lid aan de Costa Calida, IPA-leden ontvangen korting op de huur. Google op casa jenny in Moraira

2. Vakantiehuis Ardèche

Dit vakantiehuis voor vijf personen in het plaatsje Lafarre is van IPA-lid Wim Olieman. Huurprijs vanaf € 375,- per week. IPA-leden hebben 10% korting. Er is ook een plek voor een camper, caravan of tent.

Zie www.lagrandfont.com.

3. CASA BELA VIDA

Een mooi appartement in de Algarve, Portugal. IPA-leden krijgen 15% korting op de huurprijs.

Zie www.casabelavida.com

4. HOTEL WYLLANDRIE

Prachtige hotel in Ootmarsum. IPA-leden krijgen 15% korting op de kamerprijs.

Zie www.wyllandrie.com

5. B&B MOSSEMS

Een schitterend B&B in Denekamp. IPA-leden krijgen 15% korting op het verblijf. Zie www.mossems.nl

6. TWENTE ACTIEF

Twente op ludieke wijze zien vanuit Beuningen (bij Denekamp) met solex, tuktuk, e-chopper en veel andere voertuigen. IPA-leden ontvangen 20% korting. Reserveer via

www.actieftwente.nl.

7. CAMPING ÉRVE WOLKOTTE

Op deze camping in Denekamp heb je alle seizoenen per nacht 15% korting.

Zie www.ervewolkotte.nl

8. CAMPERPARK TURFSTEE

Dit camperpark in Blijham (Groningen) is van gepensioneerd collega André Meijer. Het tarief voor IPA-leden is € 11,50 per nacht excl. toeristenbelasting. Zie www.turfstee.nl

9. Hotel Mennorode

Dit hotel in Elspeet is prachtig gelegen midden in de bossen van de Veluwe. IPA-leden krijgen 15% korting op een overnachting met ontbijt. Niet geldig in combinatie met andere kortingen en niet geldig op feestdagen.

Zie www.mennorode.nl

10. IPA-KASTEEL GIMBORN

Gratis deelname aan diverse cursussen en workshops.

Zie www.ibz-gimbom.de

11. FLETCHER HOTELS

IPA-leden hebben 10% korting op de ruim honderd Fletcher accommodaties in Nederland. De korting bestaat uit twee delen: 5% directe korting en 5% voor het registreren als 'Fletcher Friend' op hun website. De kortingscode is: [ipanederland](http://ipanederland.nl). Bij aanmelden moet je een kopie van je IPA-legitimatiebewijs meezenden. De korting geldt niet op christelijke feestdagen.

11. Verder zijn er wereldwijd IPA-huizen c.q. hotels te huur.

Zie www.ipa-international.org/IPA-Houses